

Arrest

nr. 312 644 van 6 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOURI *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 8 december 2022 binnenkwam, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 9 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 22 oktober 2022 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Bulgarije (Eurodac).

1.3. Op 4 januari 2023 besliste de Dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,8 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar.

1.4. Op 31 januari 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 1 februari 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 5 januari 2024 van 9u06 tot 12u18 gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pasjtoe machtig is. Uw advocaat meester Feguy ter vervanging van meester Van Der Beken was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoen origine te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren in Mamakhel Khate, in het district Khosta, in de provincie Nangarhar. U en uw familie verhuisden omwille van veiligheidsredenen rond 2012 à 2013 naar Gerdab, in het district Kama, provincie Nangarhar. U bent tot de vijfde graad naar school gegaan, waarna u werkte als landbouwer. Uw vader A. werkte vanaf 2013 à 2014 tot aan de machtsovername bij de Afghaanse Nationale Politie (ANP). Uw paternale oom T. werkte ongeveer zes jaar als soldaat voor het Afghaans Nationaal Leger (ANA).

Rond 2019 werd u verliefd op uw nicht M. de dochter van de zus van uw moeder. Jullie hielden deze relatie geheim, mede omdat de broers van M. u verfoeiden. Wel hadden jullie afgesproken dat u uw ouders als eerste ging inlichten en zij dat hierna ook zou doen. Dat was nog niet gebeurd toen de taliban de macht overnamen.

Op de derde dag van de val van de overheid kwam uw vader naar huis. Die nacht kwamen er vier talibanleden naar uw huis. Bij binnenkomst openden ze het vuur en raakten zo het been van uw jongere broer. Uw vader wist net voor hun binnenkomst te ontsnappen. De talibanleden vroegen waar uw vader was en toen u zei dit niet te weten hingen ze u over de waterput en dwongen ze u te zeggen waar hij was. U hield vol dat u het niet wist. Hierna gaven de talibanleden u een telefoonnummer en zeiden ze dat u moest bellen als uw vader thuiskwam of als u iets wist over zijn situatie. Drie dagen later belde uw vader u op en benadrukte hij dat u niets mocht vertellen aan de taliban. Hij zei ook dat u moest wachten op uw paternale oom en jullie dan samen naar de luchthaven zouden gaan.

Ongeveer 20 dagen na de machtsovername vertrok u met uw moeder, twee zussen, broer en paternale oom en zijn vrouw en kinderen richting de luchthaven van Kaboel. Na ongeveer twee uur rijden werden jullie aan een checkpost gestopt. De taliban arresteerden uw paternale oom meteen en gaven u een nieuw telefoonnummer om te bellen als u nieuws had omtrent uw vader. De taliban brachten u terug naar het dorp. Wat later op diezelfde dag was u met M. aan het winkelen toen de taliban jullie aanspraken en vroegen wie M. was. U antwoordde dat u haar niet kende. Zij vertelde echter aan de taliban dat ze u leuk vond en met u wilde trouwen. De taliban werden boos op u omwille van uw leugen en zeiden dat ze dit gingen bestraffen met de dood, maar u eerst uw vader moest vinden voor hen. U kreeg hiervoor anderhalf à twee maanden. Na dit incident werden de broers van M. op de hoogte gesteld van jullie relatie, waarna er gevechten plaatsvonden tussen haar broers en uw paternale ooms.

De taliban kwamen in de periode tot uw vertrek nog zes à zeven keer langs. U probeerde in die tijd Afghanistan te verlaten, maar de taliban lieten dit niet toe. Zo'n twee maanden na de machtsovername kon u vluchten omdat de taliban een ceremonie hadden en hierdoor de checkpost niet bemanden. U verliet Afghanistan en bereikte België op 8 december 2022. Een dag later diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij binnenkomst verklaarde u 17 jaar oud te zijn. Toen u in Turkije was werd uw vader opgepakt door de taliban. Hij werd vrijgelaten en vluchtte naar Iran. De taliban zijn sinds uw vertrek zes keer langsgesproken. Drie dagen voor het persoonlijk onderhoud gaven ze een dreigbrief. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de taskara van uw vader, werkdocumenten van uw vader, uw puntenblad, de schoolkaart van uw broer, de vaccinatiekaart van uw moeder, foto's van het werk van uw paternale oom T. en een dreigbrief van de taliban.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-Generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op [...] december 2005 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 09.12.2022 en verklaring DVZ, d.d. 26.05.2023, punt 4). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 3 januari 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek ouder was dan 18 jaar, waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van een 1.7 jaar een goede schatting is, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Bovendien dient opgemerkt dat u doorheen de verschillende asielprocedures in Europa uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit. Zo verklaarde u in Bulgarije S.A. te heten en geboren te zijn op 25 augustus 1980 (zie Dublin-antwoord Bulgarije), terwijl u in België verklaarde S.A. te heten en minderjarig te zijn. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang in Europa waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ook moet vastgesteld worden dat u er in België niet in slaagt uw identiteit aan te tonen. Hierboven werd reeds aangetoond dat u zich onterecht als minderjarige voordeed. Verder hebt u doorheen de asielprocedure geen enkel origineel document voorgelegd dat uw identiteit, nationaliteit en landen van eerder verblijf zou kunnen staven. Deze vaststelling heeft een negatieve impact op uw algemene geloofwaardigheid.

In casu dient voorts opgemerkt dat u de tewerkstelling van uw vader en uw paternale oom voor de overheid niet aannemelijk maakt. Ook uw persoonlijke problemen met de taliban omwille van die werkzaamheden en uw geheime relatie met M. zijn ongeloofwaardig bevonden.

Vooreerst kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de geheime relatie die u zou hebben gehad met M.. Zo is het opvallend dat u hier niet eerder in de procedure over hebt gesproken. Zowel tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen (verder NBMV) als op de DVZ (zie vragenlijst CGVS) repte u met geen woord over een verboden liefdesrelatie. Gevraagd waarom, zei u bang te zijn. Gevraagd waarom u bang bent, antwoordde u gewoon schrik te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 05.01.2024 (verder NPO), p. 15). Hierop verder gegaan, zei u dat de zus van de vader van M. in België woont en u daarom schrik hebt. U kon echter niet zeggen waar zij dan woonde (NPO, p.15). U maakte ook niet concreet wat u precies vreesde. Er dient dan ook op gewezen te worden dat van een verzoeker om internationale bescherming verwacht kan worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn asielmotieven. Dat u dit naliet te doen en hier geen overtuigende verklaring voor hebt heeft een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Ook legde u zeer inconsistente en vreemde verklaringen af omtrent de tijdslijn van jullie relatie en het leven van M.. Zo verklaarde u dat de relatie vier à vijf jaar geleden tijdens de schoolperiode begonnen was. Jullie spraken elkaar in de pauzes op school en werden zo verliefd (NPO, p.15). Wat later zei u dat M. was afgestudeerd van de universiteit.

Gevraagd wanneer ze dan is gaan verder studeren, zei u dat ze in 2016 begonnen te studeren en u toen werkte. U voegde dan ook nog toe ze in haar laatste semester van geneeskunde zat toen de machtsovername plaatsvond en ze hierna niet meer terugging naar de universiteit (NPO, p.16). Dat u eerst verklaarde dat M. was afgestudeerd, om meteen erna te verklaren dat ze eigenlijk in haar laatste semester zat op het moment van de machtsovername getuigt van weinig consistentie. Wanneer u dan gevraagd werd hoe oud M. is, antwoordde u dat ze 20 of 21 jaar oud is. Gevraagd of zij dan op haar 13 à 14 jaar is beginnen studeren aan de universiteit – u verklaarde namelijk eerder dat ze daarmee startte in 2016 –, zei u dit niet te weten (NPO, p.16). Wat later werd u dan geconfronteerd met het feit dat u verklaarde de relatie vier à vijf jaar geleden te hebben gestart en volgens uw verklaringen M. toen al enige tijd aan het studeren was. U zei hierop dat de relatie begon toen u in de vijfde graad zat en M. in de elfde graad. Twee jaar later begon ze te studeren (NPO, p.17). Gevraagd wanneer dat dan is, zei u dat ze naar de universiteit ging toen u stopte met school. U verklaarde bij binnenkomst in België echter te zijn gestopt met school één jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (zie NMBV, toegevoegd aan de blauwe map). Dit zou uitkomen op de zomer van 2020. Dat M. in

2020 is begonnen met haar geneeskundestudies valt niet te rijmen met uw eerdere verklaringen, namelijk dat ze in 2016 startte en ze in haar laatste semester zat toen de val van de overheid plaatsvond. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map blijkt dat de studie van geneeskunde in Afghanistan tijdens de republiek minstens zeven jaar duurde. Uw verklaringen dat zij dus bijna klaar was in 2021 is weinig realistisch. Ook uw verklaring dat zij in 2016 aan die studie is begonnen is weinig geloofwaardig gezien haar huidige leeftijd. Er dient geconcludeerd dat u geenszins consistente en overtuigende verklaringen hebt afgelegd omtrent de tijdslijn van jullie relatie alsook van het leven van M..

Verder moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw anderhalf à tweeënhalfjaar durende relatie met M. allerm minst doorleefd overkomen. Toen u de kans kreeg het karakter van M. te beschrijven, kwam u niet verder dan te stellen dat ze religieus was (NPO, p.16). Gevraagd om bijkomende informatie, herhaalde u dat ze een religieus meisje was die les gaf in de madrassa en afgestudeerd was aan de universiteit (NPO, p.16). Wanneer u dan werd gevraagd niet te vertellen over de bezigheden van M., maar over wat voor persoon ze is, zei u ze een goed karakter had en herhaalde u uw eerdere verklaringen omtrent haar bezigheden (NPO, p.17). Gevraagd wat dat betekent voor u, een goed karakter hebben, kwam u niet verder dan te zeggen ze een goed persoon is omdat ze van wetenschap houdt en ze een goede toekomst wilde en iets wilde doen voor andere mensen (NPO, p.17). Dat u ondanks verschillende aansporingen om meer te vertellen niet verder komt dan dergelijke triviale verklaringen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relatie met M..

Ook uw verklaringen omtrent jullie gezamenlijke activiteiten en de afspraken die jullie maakten om jullie relatie geheim te houden kunnen allesbehalve overtuigen. Zo verklaarde u op de velden af te spreken. Gevraagd wat jullie dan deden, zei u dat jullie gewoon met elkaar spraken (NPO, p.17). Toen u de kans kreeg om verder uit te weiden over deze gesprekken, bleef u opnieuw op de vlakte en stelde u dat jullie aan elkaar vroegen hoe het ging, ze vroeg of uw ouders akkoord waren om te trouwen en u vragen stelde over haar broers (NPO, p.17). De vaststelling dat u weinig uitgebreide en doorleefde verklaringen aflegde omtrent de gesprekken die jullie hadden met elkaar doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Wanneer u dan gevraagd werd wat de gemaakte afspraken waren zodat jullie geheime relatie niet ontdekt zou worden, antwoordde u niet op de vraag. Wanneer de vraag nog eens herhaald werd, zei u enkel dat jullie het niet zouden zeggen aan personen totdat jullie verloofd waren (NPO, p.18). De vaststelling dat uw verklaringen omtrent de geheime relatie die u had met M. geenszins doorleefd overkwamen en weinig consistent waren doet concluderen dat er dan ook geen geloof kan aan gehecht worden.

Mits uw verklaringen omtrent deze geheime relatie niet geloofwaardig zijn geacht, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u omwille van die relatie zou hebben gekend. Desalniettemin dient opgemerkt dat u ook hier weinig geloofwaardige verklaringen over aflegde. Zo is het geenszins aannemelijk dat M. zomaar aan de taliban zou zeggen ze een geheime relatie met u heeft. Hierover verklaarde u met haar aan het winkelen te zijn toen de taliban vroegen wie M. was. U antwoordde haar niet te kennen, waarop zij aan de taliban vertelde ze u leuk vond en met u wilde trouwen. De taliban hebben u dan geslagen en zeiden u naar huis te gaan. Ze voegden er wel nog aan toe dat de doodstraf zou volgen, maar pas als u uw vader had gevonden (NPO, p.18). Het is ten eerste opmerkelijk dat u tegen de taliban zei haar niet te kennen, aangezien u ook gewoon kon zeggen ze uw nicht is en u haar hielp boodschappen doen. Wanneer u dan gevraagd werd waarom M. jullie geheime relatie zomaar aan de taliban zou prijsgeven, antwoordde u ze dit deed om te tonen dat jullie geen slechte dingen met elkaar deden, maar een leven wilden opbouwen en met elkaar wilden trouwen (NPO, p.18).

Geconfronteerd met het feit dat M. toch ook weet dat de taliban hier niet goed op zouden reageren, antwoordde u dat M. heel goed wist dat het verboden was, maar ze het toch vertelde omdat ze wilde tonen dat jullie geen slechte relatie hadden met elkaar en wilden trouwen (NPO, p.18). Er dient opgemerkt dat deze verklaring weinig tot geen steek houdt. Het is geenszins geloofwaardig dat M. gedurende anderhalf à tweeënhalf jaar, met succes, jullie relatie geheim hield, om dan plots tegen de taliban, de groepering die er o.a. voor zorgde dat zij als vrouw niet meer verder kon studeren, te gaan vertellen dat ze een geheime relatie heeft met u. Er volgt dan ook hieruit de conclusie dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de geheime relatie met M. en de manier waarop de taliban dit te weten zijn gekomen.

Bovenstaande toont aan u niet aannemelijk maakt een geheime relatie te hebben gehad met M. en hierdoor problemen met de taliban te hebben gehad.

Verder zijn uw verklaringen omtrent de familieband tussen u en de persoon die u aanwijst als uw vader ongeloofwaardig bevonden. Er dient opgemerkt te worden u erg oppervlakkige, beperkte en weinig doorleefde verklaringen aflegde over het werk en leven van uw verklaarde vader. Hoewel niet van u kan verwacht worden dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van u vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker omdat zijn werk aan de basis zou liggen van uw vertrek uit Afghanistan. Zo is het zeer opvallend dat u bij aankomst in België verklaarde dat uw vader tewerkgesteld was als opleider bij het nationale leger (zie NBMV, toegevoegd aan de blauwe map). Tijdens uw interview op de DVZ zei u dan weer dat hij voor de nationale politie werkte en instond voor de bescherming van Engelse konvooien (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer u dan op het CGVS gevraagd werd wat uw vader als job deed, zei u dat hij de universiteit van Nangarhar beveiligde en ook in een checkpoint werkte (NPO, p. 8). Gevraagd om een overzicht te geven van de verschillende functies die hij uitoefende, kon u enkel zeggen dat hij in Nangarhar, Laghman en Kunar heeft gewerkt. Wanneer u dan gevraagd werd te vertellen wat uw vader in deze verschillende plekken precies deed, zei u enkel dat hij op verschillende plaatsen heeft gewerkt en hij bewaker was bij het kantoor van de buitenlanders (NPO, p.8). U kon hierover verder niets vertellen (NPO, p.9). De vaststelling dat u geen overzicht kan bieden op de carrière van uw vader doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Wanneer u dan geconfronteerd werd met uw verklaringen bij binnenkomst en die bij de DVZ, schudde u uw hoofd en ontkende u ooit gezegd te hebben dat uw vader een opleider was bij het nationale leger (NPO, p.9). Door zonder meer te ontkennen dat u dit ooit gezegd te hebben, slaagt u er evenwel niet in om deze vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Het blijft dan ook opmerkelijk dat u op drie verschillende momenten in de asielpprocedure telkens andere verklaringen aflegde. Wanneer er dan dieper in werd gegaan op de job van uw vader als bewaker van Engelse konvooien, kon u enkel zeggen dat hij wel samenwerkte met buitenlanders en Engelsen en dit de reden is waarom u dit hebt gezegd (NPO, p.9). Dat u over de activiteiten van uw verklaarde vader op zijn werkplek niet in het minst concrete verklaringen kan afleggen en uitermate vaag en oppervlakkig blijft doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beweerde familieband. Ook kon u niet zeggen wat zijn rang was en kon u zijn uniform niet beschrijven (NPO, p.9 en NPO, p.10). Gevraagd of u uw vader vragen hebt gesteld over zijn werk ter voorbereiding van het interview – hij woont momenteel namelijk in Iran –, antwoordde u wel met zijn vrienden te hebben gesproken (NPO, p.9). Dat u klaarblijkelijk niet de moeite hebt genomen uw vader te contacteren ter voorbereiding van uw interview op het CGVS doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Bovendien kunnen de door u voorgelegde documenten deze familieband niet ondersteunen. U legt immers geen enkel document, foto of bewijsstuk voor dat u aan de persoon die u aanwijst als uw vader kan linken. U legt een aantal documenten van een persoon genaamd A. voor, zoals een taskara, een bankkaart, een opleidingsdocument, een certificaat, en een lijst van collega's. Deze documenten kunnen jullie familieband niet ondersteunen. U wordt namelijk nergens op deze documenten vermeld. Ook dient opgemerkt dat wanneer u gevraagd werd het uniform en wapen van uw verklaarde vader te beschrijven, u naar foto's van uw vader verwees (NPO, p.10). Wat later, wanneer de door u voorlegde documenten werden besproken, werd u gevraagd een stapel te maken van de foto's van uw vader en van uw paternale oom. U maakte één stapel en zei dat alle foto's van uw paternale oom waren (NPO, p.14). Gevraagd waarom u geen foto's van uw vader hebt, wees u naar de documenten en zei u dat er daar wel een paar waren. Het bleek dan te gaan over een kleine foto op een opleidingsdocument. Dat u eerder verklaarde op een foto te zien dat uw vader een machinegeweer droeg, om hierna te verklaren geen foto's van uw vader tijdens zijn werk te hebben doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ook opmerkelijk is uw verklaring dat het uniform van uw vader wat leek op een legeruniform, iets wat men ook kan zien op de pasfoto op het opleidingsdocument (NPO, p.10). Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map blijkt dat het uniform van de Afghaanse nationale politie geen camouflage print heeft, maar effen is met een grijsblauwe kleur. Er dient eveneens toegevoegd te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusafghanistan.corruptieendocumentenfraude202101140.pdf>)). Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De bewijswaarde van de door u voorgelegde documenten is dan ook zeer beperkt. Meer nog omdat ze enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen.

Bovenstaande vaststellingen leiden er in combinatie met uw bijzonder oppervlakkige, beperkte en weinig doorleefde verklaringen over het werk en leven van uw verklaarde vader toe dat u uw familieband met deze persoon niet aannemelijk hebt kunnen maken. Dit doet op ernstige wijze afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ook de familieband met uw paternale oom T. maakte u niet aannemelijk. Zo kon u geen informatie geven over de concrete activiteiten van uw oom. U kon enkel vertellen dat hij een soldaat was in Herat en dat hij werkte voor een bataljon. Gevraagd welk bataljon, zei u de naam van een dorp (NPO, p.11). U wist ook niet in welk regiment of in welke compagnie hij tewerkgesteld was. Ook kon u zijn uniform niet beschrijven en wist u niet wat voor wapen hij gebruikte (NPO, p.12). Bovendien kunnen de door u voorgelegde documenten deze

familieband niet ondersteunen. U legde enkel wat foto's voor, waaruit evenmin een familieband kan worden afgeleid. U bent immers niet aanwezig of zichtbaar op de foto's. De bovenstaande vaststelling leiden tot de conclusie dat geen geloof kan gehecht worden aan de familieband met uw verklaarde paternale oom.

Gezien geen geloof kan gehecht worden aan de familieband tussen u en de persoon die u aanwijst als uw vader, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die u omwille van diens werk zouden hebben gekend. Desalniettemin dient opgemerkt te worden dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over de vervolgingsfeiten die u zou hebben gekend.

Zo komt de versie die u bij de DVZ hebt gegeven niet overeen met die op het CGVS. U verklaarde daar namelijk dat de taliban 20 dagen na de machtsovername bij u thuis zijn langsgekomen en uw vader toen is kunnen ontsnappen. Hierna is de taliban nog twee keer langsgekomen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS vertelde u dan weer dat uw vader drie dagen na de machtsovername naar huis is gekomen en hij toen is kunnen ontsnappen. De taliban is hierna nog zes à zeven keer langsgekomen (NPO p.20 en NPO, p.21). De vaststelling dat u zo'n tegenstrijdige verklaringen aflegde over de incidenten die leidden tot uw vertrek zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling. Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ, zei u te bedoelen dat ze nog twee keer zijn langsgekomen kort na de val en ze na het incident met uw paternale oom nog regelmatig zijn gekomen (NPO, p.24). Deze uitleg kan niet worden geaccepteerd als verschoning voor uw inconsistente verklaringen.

Verder hebt u geen duidelijkheid kunnen scheppen omtrent de beweegredenen van uw vader alsook die van de taliban. Zo verklaarde u dat uw vader op de derde dag van de machtsovername naar huis kwam zodat jullie samen naar de luchthaven konden gaan om geëvacueerd te worden. Die nacht kwamen vier talibanleden naar uw huis. Uw vader hoorde hun ranger en ontsnapte via de muur naar de burens. De taliban kwamen dan binnen en begonnen te schieten. Ze raakten uw broer aan zijn been. Hierna dwongen ze u te zeggen waar uw vader was, u hield vol dat u het niet wist. Ze gaven u een telefoonnummer waarnaar u moest bellen indien u meer informatie had omtrent uw vader (NPO, p.20). Het is ten eerste opmerkelijk dat uw vader ervoor koos om na de machtsovername naar huis te komen en zo in het vizier van de taliban te lopen. Zeker aangezien jullie ook op een andere plek konden afspreken om zo naar de luchthaven te gaan. Ook opvallend is dat de taliban u een telefoonnummer gaven met het idee u zou bellen wanneer u meer informatie omtrent uw vader had. Dat zij dachten dat u dat effectief zou doen is weinig overtuigend. Ook de redenen achter de ware klopjacht die de taliban hielden op uw vader – ze kwamen namelijk zes of zeven keer in twee maanden tijd –, blijven een vraagteken. U kon namelijk niet vertellen waarom ze het zo op uw vader hadden gemunt (NPO, p.21). Ook kon u niets zeggen over de identiteit van de talibanleden die telkens langskwamen (NPO, p.23). Gevraagd wat voor functies zij momenteel bekleedden binnen hun overheid, zei u dit niet te weten (NPO, p.23). De vaststelling dat u zeer weinig weet over degenen die u zo intens belaagd hebben doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Ook blijft het een vraagteken waarom de taliban zo veel tijd en moeite staken in het lokaliseren van een bewaker van de nationale politie. Dat u ook hier geen duidelijkheid over hebt kunnen scheppen doet sterk twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent het incident waarbij u op weg was naar de luchthaven en bent gestopt door de taliban. Zo zei u initieel dat uw paternale oom tien dagen na de val van de overheid 's avonds thuiskwam en jullie de volgende ochtend zijn vertrokken (NPO, p.19). Wat later zei u dan weer dat het twintig dagen na de val van de overheid was, op dezelfde dag dat u betrappt werd met M.. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, hield u vol twintig dagen te hebben gezegd (NPO, p.21). Door zonder meer te ontkennen dit ooit gezegd te hebben slaagt u er evenwel niet in om deze vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Ook de rest van uw verklaringen hierover bleken weinig logisch. Zo zei u te zijn tegengehouden na ongeveer twee uur onderweg. Uw paternale oom werd meteen in de boeien geslagen en meegenomen. U gaven ze een telefoonnummer en zeiden dit te bellen wanneer u meer informatie had over uw vader (NPO, p.21). Er dient ten eerste opgemerkt dat u ervoor verklaarde dat de taliban de dag na de mislukte evacuatiepoging waren langsgeslagen en u dan een telefoonnummer hadden gegeven (NPO, p.13). Dat u bij de tweede vertelling van de feiten een andere versie geeft doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het is ten tweede opvallend dat de taliban u een nieuw telefoonnummer gaven. Gevraagd welk van de twee u dan moest bellen, antwoordde u niet op de vraag door te zeggen dat u niet wilde bellen (NPO, p.22). Ook opmerkelijk is dat de talibanleden van de checkpoint op zo'n twee uur van uw dorp op de hoogte zijn van de situatie met uw vader en u meteen een (nieuw) telefoonnummer gaven. Hierover zei u dat ze andere netwerken van de taliban hebben laten weten dat jullie waren gevlucht en jullie daarom onderweg zijn gestopt (NPO, p.19). Dit is echter pure speculatie van uw kant. Daarenboven stoken uw verklaringen omtrent het werk van uw vader en paternale oom, een bewakingsagent en een gewone soldaat, niet met de acties van de taliban. Dat u geen duidelijkheid hebt kunnen scheppen over waarom de taliban uw vader zo graag wilden lokaliseren en hiervoor een landelijk gecoördineerde actie op poten hebben gezet doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts zijn uw verklaringen omtrent de arrestatie van uw paternale oom niet geloofwaardig bevonden. Zo is het opmerkelijk dat uw familie helemaal niets meer vernam over het lot van uw oom sinds zijn verdwijning en jullie geen enkel idee hebben over zijn huidige situatie (NPO, p.22). Het feit dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt over de huidige situatie van uw oom, belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd.

Verder zijn uw verklaringen omtrent de afspraken die de taliban met u maakten opmerkelijk te noemen. Zo zeiden de taliban ze gingen wachten met u en M. te doden totdat uw vader was gevonden. U kreeg anderhalf à twee maanden de tijd om uw vader te vinden (NPO, p.22). Geconfronteerd met het feit dat de taliban toch ook kunnen weten dat u dan gewoon gaat vluchten, zei u simpelweg dat ze zeiden dat u niet kon vluchten (NPO, p.22). Dat de taliban besloten in een jirga dat ze u en M. gaan vermoorden, maar wel nog anderhalve à twee maanden gaan wachten opdat u uw vader voor hen lokaliseert is al weinig geloofwaardig. Dat ze dan ook nog eens allemaal op dezelfde plek een ceremonie gaan vieren, waardoor u makkelijk het land kan verlaten is nog minder geloofwaardig (NPO, p.22). De bovenstaande vaststellingen doen concluderen dat u uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk maakte.

Bovendien is het opvallend dat u bij de DVZ verklaarde recent te hebben vernomen dat uw vader door de taliban werd opgepakt en nadien ook weer werd vrijgelaten. Hierna verliet hij het land (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS rept u hier met geen woord over. Ook niet wanneer u meerdere malen wordt aangespoord alle elementen van uw verhaal te vertellen (NPO, p.13). Hiermee geconfronteerd, vertelde u dat uw vader in Herat was toen deze stad viel en hij werd opgepakt door losgebroken gevangenen. Hij werd

hierna vrijgelaten en vluchtte naar Iran. Gevraagd hoelang de taliban uw vader dan hebben vastgehouden, zei u dit niet te weten (NPO, p.23). Uw gebrekkige kennis omtrent dit incident alsook de vaststelling dat u hierover niet vertelde ondanks de aansporingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Verder is het opvallend dat er maandenlang een heuse kloppacht op uw vader werd gehouden, waarbij u zwaar onder druk werd gezet door de taliban, maar hij dan wel gewoon kort na zijn arrestatie werd vrijgelaten. Ook dient opgemerkt dat u op de fiche MENA verklaarde dat uw vader na de machtsovername werd opgepakt door taliban, hij een week later werd vrijgelaten en hij u daarna het land heeft uitgestuurd (NBMV, p. 3). Op de DVZ en het CGVS situeert u de arrestatie van uw vader echter na uw vertrek uit het land. De bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat uw verklaringen omtrent de arrestatie van uw vader niet geloofd kunnen worden.

Ten slotte kan er ook geen geloof gehecht worden aan de feiten die zich na uw vertrek hebben afgespeeld. U verklaarde hierover dat de taliban sinds uw vertrek zes keer zijn langsgekomen (NPO, p.23). Ze vallen uw broer lastig en vragen waar u bent. Gevraagd wie van de taliban telkens langskomt, zei u dit niet te weten. U kon niets vertellen over hun identiteit of hun huidige posities (NPO, p.23). Hoewel het gaat om elementen die op een gegeven moment werden aangebracht door een van uw familieleden vermeldt u geen enkel concreet element op grond waarvan uw verklaringen als vaststaand kunnen worden beschouwd. U maakte dan ook niet aannemelijk dat de taliban uw familie na uw vertrek hebben lastiggevallen.

Ten slotte zijn uw verklaringen omtrent de dreigbrief die uw familie drie dagen voor het interview op het CGVS ontving weinig overtuigend. Gevraagd naar de inhoud, vroeg u of u de brief mocht bekijken. Wanneer u dan gevraagd werd of u hem zelf niet hebt gelezen, zei u van wel en vertelde u dat de brief duidelijk maakte dat uw vader voor de buitenlanders werkte en u zich moest aanmelden en als u dat niet deed, u zou worden gedood (NPO, p.14). Het is ten eerste zeer opmerkelijk dat er over de situatie met M. niets wordt gezegd in de brief. Zeker aangezien de taliban uw vader hebben opgepakt en opnieuw vrijgelaten. Het is dus onduidelijk waarom de taliban dan nog steeds een probleem hebben met uw vader. Logischer zou zijn dat de taliban u willen wraken omwille van uw onwettige relatie met M.. Ook opvallend is dat de taliban deze brief meer dan twee jaar na de feiten hebben afgegeven, iets dat trouwens niet te verifiëren valt aangezien er geen datum op de brief staat. Ook het feit dat de brief werd afgegeven vanuit Batikot district en niet Kama district, waar de problemen zich hebben afgespeeld, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid en authenticiteit van het door u voorgelegde document. Daarenboven dient nog opgemerkt dat uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Voorgaande toont aan dat u uw persoonlijke problemen met de taliban niet geloofwaardig maakt.

De overige documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw puntenblad en de schoolkaart van uw broer tonen louter aan dat jullie op een bepaald moment in jullie leven naar school zijn gegaan in Afghanistan. Dit is echter niet relevant voor uw asielaas en heeft dan ook geen bewijswaarde. Hetzelfde geldt voor de vaccinatiekaart van uw moeder. Deze heeft geen betrekking op uw asielmotieven en kan dan ook niet gelden als bewijs.

De taskara en werkdocumenten van uw vader, de foto's van uw paternale oom en de dreigbrief van de taliban werden reeds hierboven besproken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings.

Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a)

de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp.

Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte

ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten.

Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te

worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghansen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde tot uw 14 of 15 jaar naar school bent gegaan. Hierna werkte u als landbouwer in uw dorp (NPO, p.7). U hebt ook jarenlang cricket gespeeld bij het team van Nangarhar. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban (NPO, p.6).

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud opwierp dat u 'verwesterd' zou zijn (NPO, p.25). U haalde dit zelf niet aan. Dat u hier zelf geen gewag van maakt, maar het slechts uw advocaat is die dit asielmotief ter sprake brengt is opmerkelijk. Wanneer u dan gevraagd werd hier iets over te vertellen, zei u dat u meer zelfkennis hebt gekregen en u nu weet wat het leven betekent. Ook voegde u toe dat u hebt geleerd respect te hebben voor elkaar. Gevraagd of er voor de rest nog elementen zijn die u 'verwesterd' maken, zei u hier graag een goede toekomst te willen en in België wil studeren en werken (NPO, p.25). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel

zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), en c), van de Vreemdelingenwet;
- Het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt vooreerst vast dat zijn nationaliteit, noch herkomst, noch etniciteit wordt betwist.

Voorts verwijst verzoeker naar de situatie in Afghanistan na de machtsovername van de taliban. Verzoeker benadrukt de mensenrechtenschendingen alsook het risico dat terugkeerders lopen op gepercipieerde verwestering. Verzoeker onderbouwt zijn betoog met landeninformatie.

In concreto wijst verzoeker op het feit dat hij al 2,5 jaar geleden Afghanistan verliet, hetgeen bij de taliban de perceptie zal wekken dat verzoeker verwesterd is.

3.1.2. In een aanvullende nota van 6 juni 2024 bracht de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*” van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “*Country Guidance: Afghanistan*” van mei 2024;
- het EUAA-rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 2 februari 2024.

3.1.3. Ter terechtzitting van 14 juni 2024 legde verzoeker een aanvullende nota neer met daarin landeninformatie met betrekking tot de algemene situatie in Afghanistan. Tevens legt verzoeker een brief van zijn werkgever neer waarin wordt gesteld dat verzoeker een goede werknemer is.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden vervolging daar verzoeker misleidende verklaringen aflegde over zijn identiteit (i), hij zijn geheime relatie naliet te onthullen alvorens het persoonlijk onderhoud (ii), hij gebrekkige verklaringen aflegde over de desbetreffende relatie die geenszins getuigden van enige doorleving (iii) en het niet aannemelijk is dat zijn wederhelft zomaar de taliban zou informeren over hun relatie (iv). Voorts zijn verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn vermeende vader en diens werkzaamheden lacunair en legt hij hier omtrent geen enkel stavingsstuk neer (v). Nog maakt verzoeker de familieband met zijn oom die militair zou zijn niet aannemelijk (vi). Vervolgens legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de bezoeken van de taliban (vii), overtuigen de gedragingen van de taliban in de door verzoeker beschreven context niet (viii), legde hij gebrekkige verklaringen af omtrent het incident waarbij hij werd tegengehouden door de taliban (ix), weet verzoeker de arrestatie van zijn oom niet aannemelijk te maken (x), zijn de afspraken die verzoeker maakte met de taliban niet geloofwaardig (xi) en legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af omtrent de vrijlating van zijn vader (xii). Tot slot slaagt verzoeker er niet in de problemen die zich afspeelden na zijn vertrek *in concreto* aannemelijk te maken (xiii) en overtuigen zijn verklaringen omtrent de dreigbrief niet (xiv).

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen poging om de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk te weerleggen. Bijgevolg blijven de pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing onverminderd gehandhaafd.

Waar verzoeker verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender

geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk.

De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen,vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 e.v.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22 en 24-25). Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22).

Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘hudud’- en ‘qisas’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). In het

bijzonder wat betreft 'zina'– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

UNAMA rapporteerde dat publieke lijfstraffen blijven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27).

De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt.

In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”. De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023 en EUAA “*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related and humanitarian developments*” van 2 februari 2024, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” mei 2024, p. 52-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift louter naar het gegeven dat hij reeds 2,5 jaar buiten Afghanistan verblijft. In zijn aanvullende nota legt verzoeker een brief van zijn werkgever neer.

De Raad merkt hierbij op dat verzoeker slechts sinds december 2022 in België heeft verbleven, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Wat de brief van de werkgever betreft, kan enkel worden besloten dat verzoeker door zijn werkgever wordt beschouwd als een goede werknemer. Dit zegt niets over enige verwestering in zijn hoofde. Evenmin kan het loutere feit dat verzoeker zou werken hiertoe besluiten. Voor het overige biedt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit enige mate van verwestering kan worden afgeleid.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat

bepaalt: “vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker kan zich niet beroepen op deze uitzonderlijke situatie. Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP